

Förlängd sommartid?

Lasse Kedenius

text och foto

Det verkar ibland som om en del av växterna i våra trädgårdar har fått klockan fel ställd eller vänt almanackan upp och ner. Att den gamla hederliga trädgårdsvivan (bild 1) kan komma med enstaka blommor under vinterns mildperioder är väl ingen som förundrar sig över, men när plantan efter första nattfrosten sätter igång att producera knoppar som om det vore full vårblomning som gällde, det kan jag inte minnas mig ha upplevt. Naturligtvis fryser de utslagna blommorna ganska snabbt, men plantan kämpar på...

Flera rododendronarter/sorter har ju tendens att "provsblomma" några av knopparna som satts under sommaren, om det blir en mild höst. Det har de också gjort i höst, till och med så att vi tyckte att *R. 'Cunningham's White'* var slösaktig med att pröva knoppar.

Det finns ju flera *Corydalis* som har lång blomningstid, den mest kända är väl *Corydalis lutea*. Just i början av november kan vi här i Blekinge fortfarande glädja oss åt blomning även hos *Corydalis linstowiana* och en namnsort från Göteborgs Botan, *C. 'Blackberry Wine'* (bild 3), förutom en gul och vit *Pseudofumaria*. Dessutom grönskar ett par av de blå nunneörterna upp nu på hösten, *C. elata* och *C. flexuosa*, så dessa räds inte heller vintern.

En annan som blommar på som om varje dag var den sista är en för oss ny korgblommig sommarblommande art, *Grindelia integrifolia* (bild 4), med en knopp som en kardborre och klargula blommor. Den ser inte ut som om den tänker slå till bromsarna utan växer och producerar ny blomning oavbrutet utan att låta sig påverkas av vare sig frostnätter eller blekare ljus. Den märkligaste "almanackvärdaren" är ändå en halvfull julros (bild 2) jag köpte på Hessenhofs specialplantskola i Holland på STA-resan 2002. Tidigt i våras satte den knopp som alla väluppfostrade julrosor, men knopparna blev inte större än ärtor, så vi trodde att de blivit frostskaadade och skulle torka. Men inte, plantan tog "timeout" över den kalla och fuktiga försommaren och knopparna började växa till först i juli och har slagit ut i tur och ordning sedan

början av augusti. Nu står de sista blommorna utslagna, och vi har fått mer än tre månaders vacker blomningstid – inte illa för en julros. Vi undrar vad den tänker hitta på nästa år, eller vilka blommor som skall slå oss med häpnad härnäst. Vi vet ju inte vad det beror på att växter kommer ur rytmen, eller skall vi misstänka "växthuseffekten", ett av de bästa slagträna nu för tiden när man behöver något att skylla på. På tal om en påtaglig "växthuseffekt" fick jag ett bra tips av vår mentor och eminente odlare Karl Larsson i Sonekulla. Det kom sig av att en blomfotograf uppifrån landet ringde en höstdag och frågade Kalle om han visste var man kunde hitta och fotografera blommande saffranskrokus, *Crocus sativus*. "Ja, du är välkommen hit till Sonekulla. Den står här ute och blommar" sa Kalle. Fotografen betvivlade först att man kunde odla den utomhus i Sverige, men det bestämdes att han skulle köra ned bara för krokusen. Vädret var förstas kallt och höstruggigt, ett väder där inga krokusar frivilligt skulle öppna blommorna och visa några ståndare för vare sig

bin eller fotografer. Kalle är dock en man som vet hur slipstenar skall dras, för att inte tala om hur krokusar skall blidkas. Någon timme innan fotografen skulle komma hämtade han en stor vit plastbalja och satte över krokusarna, drog ut en elanslutning plus en rejäl halogenlampa som sattes att lysa på och värma baljan. Krokusarna uppskattade den hastigt påkomna sommaren, och när fotografen kom väntade en samling vackert utslagna krokusar på att bli avbildade. Behöver vi säga att det var en nöjd och glad fotograf som återvände norrut med fina bilder?